DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

XXIV. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM, 1980. AUGUSZTUS ÁRA: 4,— Ft

FOGARASI VERA:

A magocska éneke...

Sugarasodnék
bambuszhajolnék
csurom éjszakára
meglombosodnék

A szelek szárnyán
puha szál lennék
új termőföldre
remegve hullnék

Aztán meg újra
csuda fa lennék
mindig mesélnék
szépet regélnék

STUIBER ZSUZSA rajza

ÜZENI

Kedves Barátaink!

Fickóval együtt nagyon élvezzük a nyarat; strandolunk, játszunk, kirándulunk, segítünk a kertben, gyakran találkozunk a barátainkkal. Minden jó, ha süt a nap, de ha esik, és beszorulunk a szobába, nehezen bírok Mackóval. Most azonban komoly munkába fogott; minden ismerőstől kért és kapott is egy-egy nagy családi gyufásdobozt. A gyufákat visszaadta, a dobozokat pedig hármasával egymásra tette, és szekrénykét ragasztott belőlük. Segítettem neki, együtt vontuk be piros, fényes papírral; a fiókokat pedig kékkel. Hogy a fiókokat könnyen kihúzhassuk, vastag tűvel egy-egy fehér gyöngyházgombot varrtunk mindegyikre. Tudjátok, mi mindenre jó egy ilyen kis szekrényke? Nagymama különböző gombokat tart benne, Anyu ilyenbe teszi a visszakapott aprópénzt esténként; én minden emeleten mást tartok; legalul radírokat, középen hegyezőt, legfelül pedig a jelvényeimet. Nektek is ajánljuk hasonló szekrényke elkészítését; jó időtöltés és kedves figyelmesség, ha ajándékba adjátok.

Júniusi rejtvényünket azok a gyerekek fejtették meg helyesen, akik megtalálták a sok medve között Misát, az olimpiai mackót, és lerajzolták az ötkarikás övet.

Könyvjutalmat kapnak az alább felsorolt gyerekek:

Bertók Eszti, Fekete Zsófi, Héra Vali, Kozma Timi, Noska Laci, Rozgonyi Kriszti, Sántha Nikolett, Takács Kriszti, Winterstein Ági, Budapest — *Barta Boglárka*, Balatonfüred — *Bányai Ildikó*, Békéscsaba — *Becker Kata*, Székesfehérvár — *Csinger János*, Jászboldogháza — *Csontos Júlia*, Eger — *Fazekas Kriszti*, Kecskemét — *Gyökér Ilona*, Sur — *Kiss Marcika*, Miskolc — *Laurer Zolika, Mártika, Péterke*, Mosonmagyaróvár — *Melegh Zoli*, Pécs — *Nagy Géza*, Zalacsány — *Oltyán Gábor*, Mesterszállás — *Ónodi Krisztike és Zsuzsika*, Zamárdi — *Parádi Zsuzsa és Gabi*, Százhalombatta — *Patvaros Mária*, Királd — *Soós Gabriella*, Tiszakécske — *Szloszjár Misike*, Orosháza — *Titz Ilona*, Tárnok — *Vancsura Anita*, Felsőszentiván — *Varga Dorottya*, Pápa — *Zsóri Anikó*, Békéscsaba.

Élvezzétek még a szabadság utolsó heteit! Mindenkit szeretettel üdvözöl a két jó barát:

A BÚZAKALÁSZ

Belorusz népmese. Fordította: HAJZER LAJOS

Egyazon udvarban élt-éldegélt a kotyogó tyúkocska, a sziszegő gúnár meg a fecsegő pulykakakas. A tyúkocska szemmel tartotta a kiscsibéit, közben sütkérezett a szemétdombon, és magocskákat keresett. A gúnár meg a pulykakakas pedig csak sétálgattak az udvaron, és arról vitatkoztak, hogy melyikük a fontosabb, az okosabb.

Egyszer a tyúkocska egy búzakalászt talált a kerítés mellett.

— Kotty, kotty, kotty! Nézzétek csak, milyen gyönyörű búzakalászt találtam!

— Bizony, bizony, szép kalász, az igaz. Ki kell csépelni — szólalt meg a gúnár.

— Ahá! Csakugyan, ki kell csépelni — hagyta jóvá a pulykakakas. — És akkor magocskák lesznek belőle, nagyon ízletesek... Az ám! Úgy bizony!

— Rendben van — mondta a tyúkocska. — De ki fogja kicsépelni?

— Én nem! — kiáltotta azonnal a gúnár. — Én nagyon kövér vagyok, nehezemre esik a cséphadarót forgatni.

— De hát mit akarsz te tulajdonképpen? Hogy én csépeljem ki? — mérgeskedett a pulykakakas. — Nem vagyok a cseléded!

— Hát jól van — jegyezte meg a tyúkocska. — Akkor majd én magam csépelem ki.

Elment a tyúkocska a szérűre, és kicsépelte a búzakalászt. Elhozta a magocskákat, és gyönyörködött bennük.

— Nézzétek csak, micsoda magocskák! Pirosak, majd kicsattannak. Ízletesebbek, mint az árpaszemek!

Odajött a gúnár meg a pulykakakas.

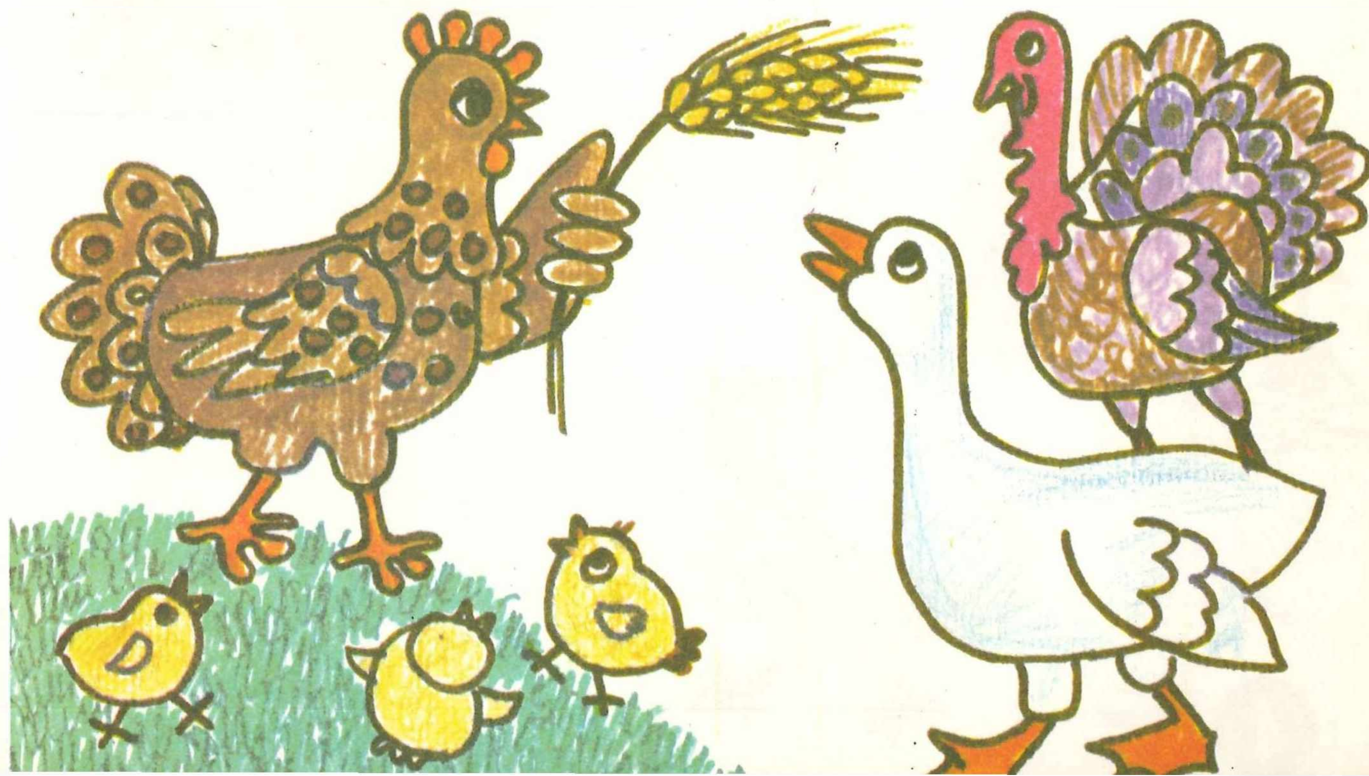
— Nem így kell ezeket a magocskákat megenni! Meg kell őket őrölni, aztán cipót kell sütni belőlük — javasolta fontoskodva a pulykakakas.

— Az ám! Úgy bizony! — helyeselt a gúnár. — A búzacipó olyan puha, mint a pelyhem. És milyen finom!

— Rendben van — szólalt meg a tyúkocska. — De ki őrli meg a magocskákat?...

— Én nem! — morrantotta a gúnár. — Nincs kedvem elmenni a malomba.

— Én se megyek! — kiáltotta a pulykakakas. — Az ilyen egyszerű munkával a buta gúnár is megbirkózik.

— Hát ha így van, akkor nekem kell a malomba mennem — szólt a tyúkocska.

Megőrölte a magvakat, és hazavitte a lisztet.

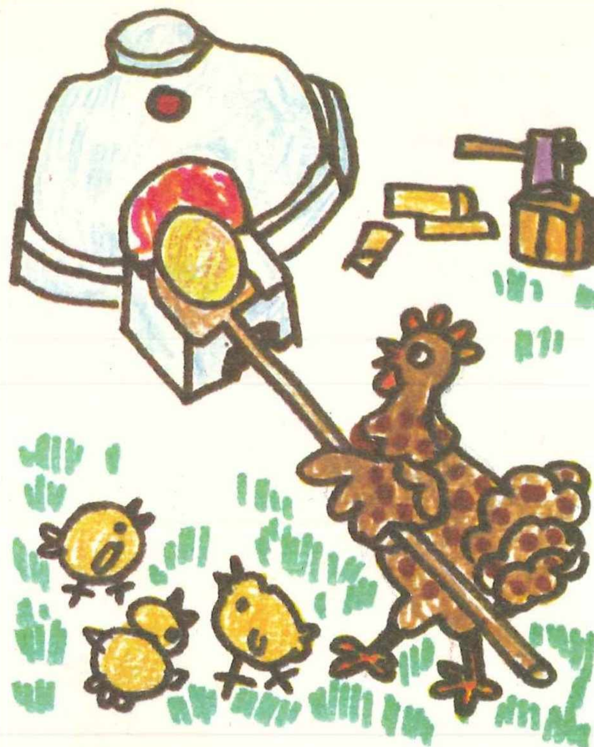
— Kotty, kotty, kotty! Milyen fehér liszt! — mondogatta.

— Bizony, bizony — szólalt meg a pulykakakas. — Finom az illata. Kitűnő cipó lesz belőle.

...Akkor érkezett meg a pulykakakas és a gúnár a tyúkocska házához, amikor az éppen a pirosra sült cipócskákat szedte ki a kemencéből.

— Lám csak — kezdte a csevegést a pulykakakas —, épp jókor jöttünk.

— Úgy bizony, úgy bizony — bólogatott

a gúnár, és elsőnek telepedett az asztalhoz.

Ám a tyúkocska megálljt parancsolt, és ezt mondta:

— Várjatok csak, ne siessetek annyira! Mielőtt asztalhoz ülnétek, válaszoljatok csak néhány kérdésemre: ki is találta meg a búzakalászt?

— Természetesen, te találtad, tyúkocska... te — mondta egyszerre a pulykakakas meg a gúnár.

— És ki csépelte el?

— Te csépelted el, tyúkocska.

— És ki vitte el a magocskát a malomba?

— Te vitted el...

— És ki vágott fát, ki fűtötte be a kemencét, ki sütötte meg a cipókat?

Egymásra nézett a pulykakakas meg a gúnár, és egyöntetűen ezt válaszolták:

— Természetesen, te... Éppen ezért tied a dicsőség...

— No ugye! — folytatta a kotyogó tyúkocska. — Akié a dicsőség, azé a sok cipó is. Kotty, kotty, kotty... Gyerekeim! Szaladjatok csak gyorsan ide!

Összesereglettek az udvarról a kiscsirkék, és a tyúkocskával együtt hozzáláttak a friss cipókhoz.

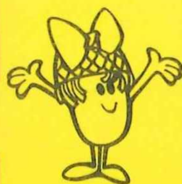
A gúnár meg a pulykakakas, az éhes naplopók, újra arról kezdtek vitatkozni, hogy melyikük a fontosabb és okosabb.

SÓTI KLÁRA rajzai

MAKK MARCSI JÁTÉKÖTLETEI:

Hal a szárazon

Te vagy a szárazra vetődött hal, mindenáron vissza akarsz jutni a vízbe, de csak egyféle mozgást ismersz: amit a vízben megszoktál. Ezzel próbálsz haladni. Hasalj egy zsámolyra, úgy, hogy a hasad, gyomrod erre támaszkodjék! Végezz olyan erőteljes kar- és lábmozdulatokat, mint amilyeneket az úszók tesznek mellúszásnál! Lábbal, kézzel ne érintsd a földet! Ha többen vagytok, versenyezzetek: ki tud hosszabb ideig tempózni?

Hátúszás szárazon

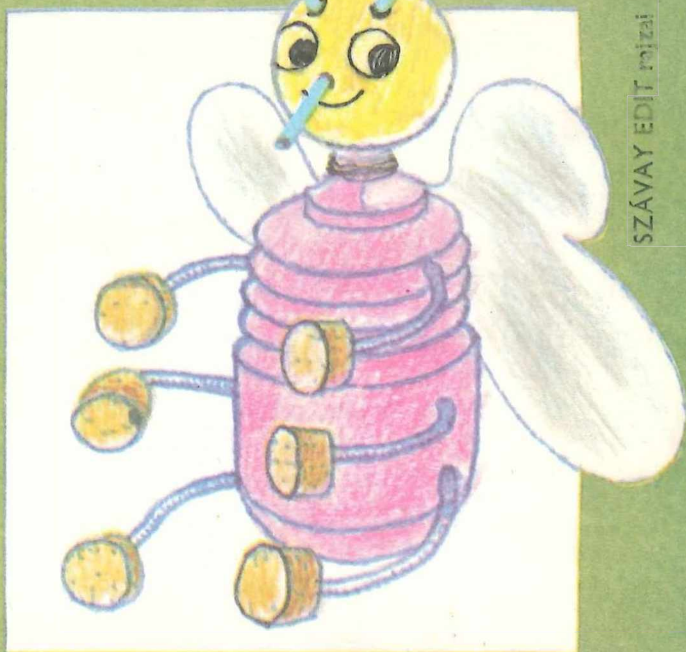
Feküdj hanyatt a zsámolyon vagy egy kispadon, úgy, hogy a hátad és a feneked mindenképpen rá támaszkodjék. Emeld a karodat magad előtt afejed mellé, úgy, mint a háton úszók; írj köröket a levegőbe! Előbb felváltva, aztán mindkét karoddal egyszerre körözz! Ha ügyes vagy, a lábaddal is segítheted a „haladást". Kinyújtott térddel, fel-le mozgasd a lábadat.

DEMETER RÓZSA

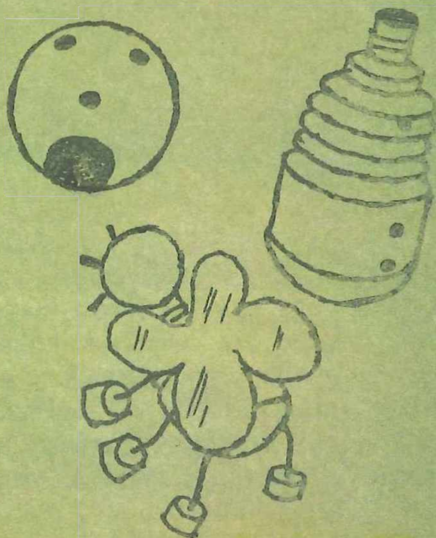
SZÁVAY EDIT rajzai

A képen látható méhecske teste üres samponos flakon, feje pingponglabda, lába könnyen hajlítható huzal, szárnya lehet bármilyen papír, celofán vagy alumínium fólia; szívókája és csápja pedig szívószál.

SZÁVAY EDIT rajzai

A pingponglabdán akkora kört kell vágni, amekkora ráillik a flakon nyílására; ezen kívül három kisebb lyukat is készítsetek, amelyekbe majd a csápokat és a szívókát szúrjátok. Hasonló nagyságú lyukak kerülnek a test két oldalára (3 pár), ezeken húzzátok át a lábakat, amelyeknek végére kis parafadugókat tehettek. Így nem szúr a huzal, és szebb is.

A szárnyat vágjátok ki, és fonallal vagy befőzőgumival erősítsétek a nyakra. A pingponglabdára filctollal könnyen rárajzolható a szem és a száj.

A méhecske nagyobb testvér vagy szüleitek segítségével készüljön.

M. E.

„Iskola, iskola ki a csoda jár oda?"

Ha itt lenne közöttünk Gyurkovics Tibor, a költő, akinek verse ezzel a kérdéssel kezdődik, huncutul kacsintana, hiszen nyomban felel is a magaválasztotta kérdésre:

„A takács, a kovács,
a kőműves meg az ács,
a kardjával odajár
kese lovon a huszár!..."

És még tovább is sorolja az embereket, hosszan, mulatságosan, kedvesen; megmutatva, hogy bármilyen sokfélék vagyunk is, mindenki járt egyszer iskolába, és visszatekintve mindenki örül annak, hogy járhatott!

Tudják ezt vendéglátóink is, akik mosolyogva mondják a verset, és a vendégek is, akik hallgatják, hiszen éppen azért jöttek, hogy egy kis iskola-kóstolóban legyen részük. Az óvodások közül soknak van nagyobb testvére, hallottak már tőlük egyetmást az iskoláról: vidámat, komolyat vegyesen. Érthető, ha most kíváncsiak. A maguk szemével is látni szeretnék, mi vár rájuk szeptemberben.

A vendégek a budapesti, Érmelléki utcai óvoda nagycsoportosai, a sor elején óvó nénijükkel, Márta nénivel, másképpen Pethő Jánosnéval

A fogadtatás otthonos, elfogulatlan. Már az iskola kapuja előtt ráismernek az óvodások Mester Zsuzsira, aki tavaly még hozzájuk járt a nagycsoportba. Most ő fogad bennünket az iskolások nevében. Hosszú folyosókon mutatja az utat az osztályba, közben magyaráz: erre van a napközi, arra a tornaterem, itt a tanári szoba. Kapkodjuk a fejünket, hová nézzünk előbb.

— Persze itt minden nagyobb, mint az óvodában — mondja Zsuzsi. — Sok emelet van, sok terem, de majd ti is kiismeritek magatokat, ha idejártok. Itt az osztály!

A házigazdák a budapesti, II. kerületi Lorántffy Zsuzsanna utcai Általános Iskola első osztályosai, tanítójukkal, Edit nénivel, másképpen Zárda Istvánnéval

A tanító néni hatalmas csokor virágot kap a vendégektől, az első osztályos Török Erzsike szép szavakkal köszönti az óvodásokat, és a kék köpenyesek kínálják is már a „kóstolót": mutatják, hogy mit tudnak. Furulyázni, olvasni. Mesét olvasnak fel szépen, folyamatosan. Jó hallgatni, de nem meglepő. Az óvodások sejtették, hogy aki iskolás, az megtanul olvasni. Hanem most egyszerre piros papírszívek kerülnek elő.

— Megmutatjuk nektek, hogyan köszöntöttük édesanyánkat anyák napján — mondják az iskolások

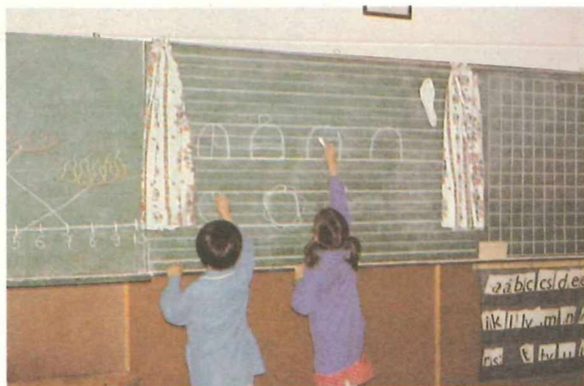

Az óvodások pedig így figyelik a szíves tornabemutatót Ili nénivel, Liphauser Józsefné igazgatóhelyettessel, és Gitta nénivel, Lebics Jánosné óvodavezetővel.

— Most furulyázok nektek, ti pedig kitaláljátok, hogy mit játszom — mondja Mihályi Andris

Az óvodások ki is találták, hogy a Zsipp-zsupp-ot, a Süss fel nap-ot meg az Orgona ágá-t játszotta. De vajon minek az a sok felfordított csésze itt a táblán?

Kiderült, mert az iskolások virágot, cicát rajzoltak belőlük

Az óvodások is kimehettek a táblához. Nagy Erika még csak padra állva éri el a táblát

Erika ügyesen számol. Érdekli az iskolásokat, amit mond!

Most az óvodások táncolnak

Tetszik az iskolásoknak

Csengetnek, búcsúzni kell. De hiszen hátra van még az ajándékok átadása! Előkerülnek az iskolásoknak készített könyvjelzők, aztán az írásfüzetek, amelyeket az óvodások kapnak cserébe. Ráadás a kóstolóra!

Kinn az udvaron is széjjelnézünk. Nicsak, mászókák! Majd kipróbáljuk őket. A viszontlátásra ősszel! Akkor már iskolatársakként.

*

Azt kérdezitek, honnan tudjuk mindezt? Egyszerű, meghívtak bennünket.

— Eredjetek Fickó, Mackó, nézzétek meg ti is azt az iskolakóstolót — mondta az öreg Dörmögő —, és számoljatok be róla azoknak a gyerekeknek, akik még sohasem láttak iskolát belülről!

Így esett, hogy mi is ott voltunk, és mint látjátok, fényképeket is készítettünk. Aztán visszakísértük a nagycsoportosokat az óvodába. Egész úton az iskoláról beszélgettünk! Az óvodában mindenki papírt kapott meg színes ceruzát; lerajzoltuk, ami az iskoláról eszünkbe jutott.

Egyszercsak halljuk ám, hogy a gyerekek kórusban kérlelik az egyik kisfiút:

— Zoli, olvass nekünk!

Zoli szívesen áll kötélnek. Leemel a polcról egy verseskötetet, és már olvassa is, mint a vízfolyás. Ő Kerényi Zoli, aki már tud olvasni.

— Nem csapsz be, Zoli? Nem kívülről mondod te azt a verset? — kérdezzük Zolit. — Ezt a mesét is elolvasod? — ad a kezébe egy másik könyvet Mackó.

— El — bólint Zoli, és olvassa...

— Hogy tanultál meg ilyen szépen olvasni? Elárulod?

— Mentünk a szüleimmel az utcán, és mindig elolvastuk az autók rendszámtábláján a betűket meg a számokat. Én kérdeztem, ők válaszoltak. Így történt...

— Nem fogsz unatkozni az iskolában?

— Á, dehogy! Annyi mindent lehet ott még tanulni! Majd számolunk, rajzolunk, tornázunk, énekelünk. A tanító néni sok játékot tud, azt mondják...

Tud bizony! Sok szerencsét Kerényi Zoli, sok szerencsét, jó tanulást nagycsoportosok!

Feljegyezte és fényképezte KUN MAGDA

Játsszunk most együtt!

Kedves Szülők, Nagyszülők, kedves Felnőttek!

Ezzel a játékkal több célunk van — túl az elsőn, a legfontosabbon, azon, hogy minél több szülő minél többet foglalkozzon és játsszon együtt gyermekével.

Az alábbi kép adta feladatok megoldásával szeretnénk a gyerek beszédkészségét, megfigyelőképességét és kézügyességét fejleszteni. Beszédkészségét azzal, hogy elmondatjuk vele: mit lát a képen, ki mit csinál, hogyan van felöltözve, milyen az idő és így tovább. Megfigyelőképességét is kipróbálhatjuk: a képen több oda nem való dolog látható, és a gyereknek meg kell találnia azokat. A további feladat az, hogy színezze vagy fesse ki a képet a gyerek a saját ízlése szerint, rajzolja a gyümölcsárus elé azt a gyümölcsöt, amit legjobban szeret, „ültessen” a parkba vagy az ablakokba virágokat. A felnőttektől azt várjuk és kérjük, hogy kérdéseikkel segítsenek a gyereknek, és biztassák a feladatok megoldására.

Jól tudja minden szülő: némelyik gyerek szívesen és könnyen rajzol, de van sok olyan gyerek is, akinek nehezére esik a rajzolás, nem elég bátran kezeli a ceruzát-festéket. Ők talán más dologban ügyesebbek, értelmesebbek, gyorsabbak vagy éppen megfontoltabbak. De ők is szeretnék élvezni a rajzolás, színezés örömét, és nekik is szükségük lesz ezekre a készségekre az iskolában. Meglehet, hogy egy jól sikerült kifestés után önbizalmat kapnak, és legközelebb könnyebben nyúlnak a színes ceruzához.

Ha elkészült a gyerek a feladattal, dicsérjék és jutalmazzák is meg, például annyi mesét mondjon el édesanya ezen a héten, ahány hibát a gyerek a képen megtalált, vagy annyiszor teríthet, locsolhat virágot a gyerek — vagy egyszerűen annyi puszit, simogatást adjon vagy kapjon attól, aki most vele türelmesen játszott.

R. K.

SOMORJAI ÉVA rajzai

Gyerekek rajzolták

BATA ZSUZSIKA, 7 éves, Budapest

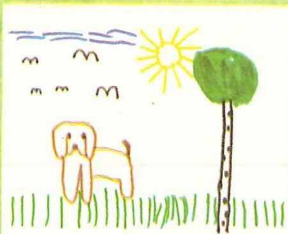
Állatkerti életkép
szeretettel:
RITA

RITSCHL RITA, 6 éves, Budapest

FÁBRI BARBARA, 6 éves
Rákóczibányatelep

DUKA-ZÓLYOMI ANIKÓ
5 éves, Dubna

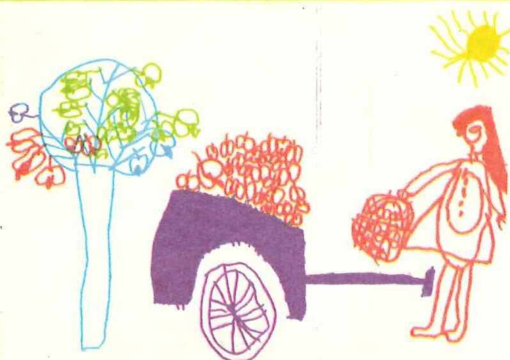
SZÉKELY KINGA, 6 éves, Budapest

BORÓKAY RITA, 5 éves
Budapest

WELTSCH TAMÁS, 5 éves
Tatabánya

SZEDLÁK TIBOR, 5 éves, Pomáz

VARGA TÍMEA, 6 éves
Kapuvár

VARGA LÍDIA, 6 éves
Vadna

JAKSI ANDREA, 5 éves, Gyál

PALOTAY GYÖNGYVÉR:

Virágok és csillagok

Mikor a csillagok beszélgetnek,
a bakter Hold
a hosszú utcákat rója.
A virágok csendben alszanak,
szundít a rét nagy takarója.

Mikor a virágok beszélgetnek,
álmosak már a csillagok,
ezüstvirágos paplan alatt
bajuszát pödri álmában a Hold.

MADÁR JÁNOS:

Vigyáz rájuk

Alszik
a kő.
Alszik
a bokor is.
Minden ház
magához ölelte
a csöndet,
lehunyta szemét.
Fölöttük
szentjánosbogarak:
vigyáz rájuk
a csillagos ég.

SZÉKELY DEZSŐ:

Bál

Messzi, éjféli
holdsugárban,
nézd, a Tejúton
utcabál van:
milliárd csillag
járja, ropja,
porzik a Tejút
széle-hossza.
Egy űrrakéta
arra vágtat,
s nézője lesz az
utcabálnak.

SOMORJAI ÉVA rajza

Kicsi, égszínkék cirkuszoskocsi áll az erdő szélén. Tegnap még nem volt itt! Csodálkoznak a verebek. Ajtó csapódik. Icuri-picuri kislány áll az ajtóban, kezében ernyő. Felhúzza. Fújni kezd a reggeli szél. Belekap Csöpp Anna esernyőjébe, és röpíti a kislányt a rét fölött az országút szélére. A verebek úgy bámulják, hogy csaknem lepotytyannak ámultukban az ágról.

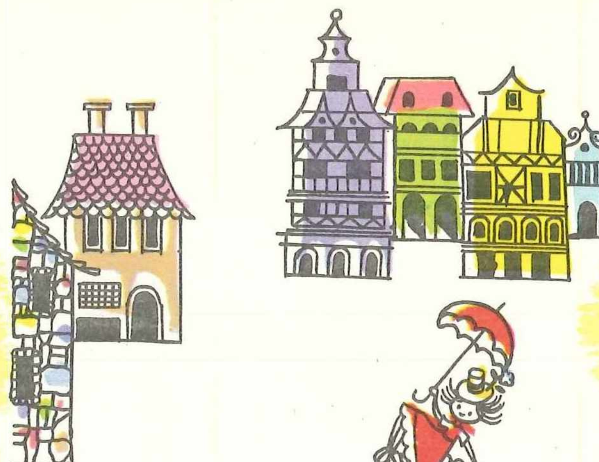
— De ez még mind semmi! Tudok ennél cifrábbat is! Majd meglátjátok!

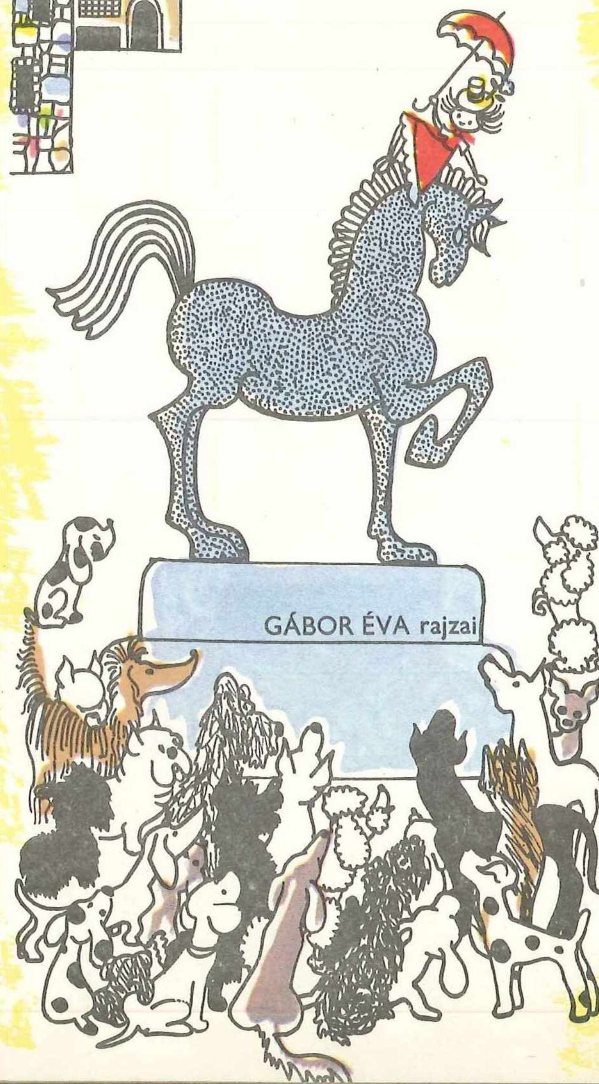
Csöpp Anna összecsukja az esernyőjét, és az úton egykettőre beér a városba. Az egyik hirdetőoszlop mellett csaknem átesik egy loncsos kutyán. A pék boltja előtt megint csak belebotlik ebbe a kutyába.

— Nincs jobb dolgod, mint az utcán kóborolni? — kérdi tőle Csöpp Anna.

— Unatkozom! — ásít a loncsos eb.

GÁBOR ÉVA rajzai

INGE FEUSTEL:

Csöpp Anna é

Odajön ekkor hozzájuk egy tarka szelindek is. Megszaglássza Csöpp Anna esernyőjét.

— Csak nem unatkozol te is? — kérdi tőle Csöpp Anna.

A szelindek rábólint.

— De még mennyire!

Ejnye! — gondolja magában Csöpp Anna, és befordul a parkba. Fut utána a loncsos kutya, a tarka szelindek, leghátul lohol már egy tacskó is, időközben ő is csatlakozott a menethez.

A parkban Csöpp Anna fölhúzza az esernyőjét, a szél föllebbenti a kőló fejére. Ott fenn a magasban üldögél Csöpp Anna. Lent meg vagy száz kutya tolong.

— Ma okosan töltjük el a napot! — mondja nekik Csöpp Anna.

— De jó! — ugatja a tacskó. — Megharapunk minden macskát!

— Csak a félnótásak marakodnak folyton!

Csöpp Anna nagyság szerint sorba állítja a kutyákat. Át kell ugrálniuk egymást. Leg-

kutyacirkusz

Fordította: BENYÓ MARIANNA

utoljára a tacskó rugaszkodik el, hogy átröpüljön a szelindek felett.

— Mire jó ez? — nyögi panaszosan.

— Várjál egy picit!

Csöpp Anna megtanítja a kutyákat arra, hogyan lehet két lábon állva sétikálni. Közben szájharmonikázik, a kutyák meg ugatják hozzá a taktust. Az uszkár a tarka szelindekkel ropja a táncot.

— Kezdetnek nem is rossz! — mondja Csöpp Anna elégedetten. — Most már elmondhatjuk magunkról, hogy kutyacirkusz vagyunk.

Ekkor a kutyacirkusz a gyermekkórház elé vonul. Néhány kis beteg kinn ül az erkélyen, a többiek meg nézegetnek kifelé az ablakon.

Csöpp Anna előveszi a szájharmonikáját, és játszani kezd. A kutyák ugatják a taktust, és táncot lejtenek. A gyerekek tapsolnak örömükben. Aztán a kutyák vadul átugrálják egymást. A tacskó még egy szaltót is kanyarint a levegőben. A gyerekek elragadtatottan ujjonganak.

Most Csöpp Anna szalmaszálat húz elő a zsebéből, és szappanbuborékot fúj a kutyák elé. Mulatságos szappanbuborék-foci kezdődik. A tarka szelindek az egyik kapus. A gyerekek úgy nevetnek, hogy még a könynyük is kicsordul belé.

De már későre jár, lassan ágyban a helyük.

— A nevetés a legjobb gyógyszer! Emlékezzetek ám rám!

Csöpp Anna még zsibavirágot vet az erkély alatt a földbe. A kutyák már ásítoznak, a farkukat csóválják, és hazabandukolnak. Csak a loncsos kutya marad Csöpp Anna mellett ülve.

— Hát te? — kérdi tőle Csöpp Anna.

— Nekem nincs kutyaházam.

Ekkor Csöpp Anna újból fölhúzza az esernyőjét, átkarolja a loncsos kutyát, és visszarepül vele az erdőszélre, a kis cirkuszoskocsihoz.

F. GYŐRFFY ANNA rajza

„KIS KACSA FÜRDIK..."

és ha egy halat talál a tóban, úgy bukik le érte, hogy csak a farka meg a lába látszik a víz fölött. Itt, a jobb oldalon találod a kacsát. Vágd körül a kék mezővel együtt, aztán vágj hasítékot a tóban a fekete hullámvonal mentén, és csúsztasd bele a kacsát, úgy, hogy a kereszttel jelölt két köröcske fedje egymást. Szúrj lyukat rajtuk, és erősítsd oda a kacsát milton kapoccsal. Valahányszor a kék „talpat" megbillented a kép mögött, alábukik a kacsád. Más állatokat is mozgathatsz a tóban. Vágj nyílást a többi fekete vonalon is, aztán vágd le lapunk hátoldaláról a két kék csíkot. Fűzd őket a nyílásokba, ragaszd össze a végüket hátul a kép mögött, és húzogasd a csíkokat körbe-körbe. Minduntalan eléd úsznak a halak, békák meg a kiskacsák a mamájukkal.

K. M.

Jön a Róka... Fura látvány:
hét nagy dinnyét hoz a hátán.
Mind szabályos gömb alakú,
s zöld, akár az útilapu.
A bíró a Hiúz néni.
A dinnyéket végignézi,
s a fődíj a Rókáé lesz.
Megérdemli, nem kétséges.

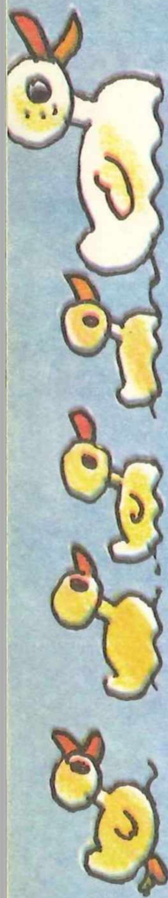
Ám ekkor mind „csodát" látnak:
könnyű röptű szellő támad,
s levegőbe emeli fel
Rókánkat a dinnyéivel.
Marci nézi, nézi s dörmög:
— *Zöldre festett hét léggömböt!*
Szó ami szó: ravasz fogás.
De a csalás mégis csalás.

Száll a Róka, repül, lebeg...
Ám a lufik eresztenek,
s földet ér a koma lába.
Odalenn a száját tátja,
de hiába
tátva szája,
mert a „dinnyekertészek"
időközben felnyitották,
megkóstolták, fel is falták
az igazi dinnyéket.

SOMORJAI ÉVA rajzai

Ez a két csík a melléklethez tartozik. Vágd ki!

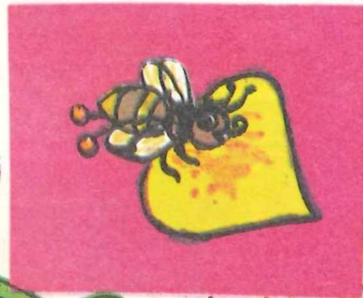

Melyikre száll?

Lehullott egy sárga virágszirom. Rászállt a méhecske, talált rajta néhány szem virágport. Ízlett neki. Meg akarta keresni a virágot, amelyhez a szirom tartozik. Ezeket találta a környéken. Melyik virágé volt a lehullott szirom? Keresd meg, rajzold le, és küldd el rajzodat Dörmögő Dömötörnek!

K. M.

SÓTI KLÁRA rajza

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Szerkesztő: Rákos Klára. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest, VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, 1900 Budapest, V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyed évre 12,—, fél évre 24,—, egész évre 48,— Ft.

80.0483 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.

Index: 25.193